

[Finansministeren.]

Det kan herefter, som loven er affattet, være tvivlsomt, om der er tilstrækkelig hjemmel til at fritage motorcykler for afgift, selvom de indregistreres samtidig med en varesidevogn. Loven kræver nemlig, at et køretøj udelukkende skal være indrettet til godstransport for at blive fritaget for afgift. Det i henhold til loven nedsatte særlige nævn er kommet til det resultat, at der, som loven er formuleret, kun er hjemmel til at fritage motorcykler, der er uløselig forbundet med varesidevogn. Der stilles derfor nu forslag om at formulere bestemmelserne sådan, at motorcykler altid kan fritages for afgift, når de er forbundne med varesidevogn, selvom cykle og vogn kan skilles ad. En forudsætning herfor er dog, at disse motorcykler også forsynes med de særlige nummerplader, man har stillet forslag om med hensyn til bilerne.

Disse bestemmelser er os anbefalet af motorkommissionens afgiftsudvalg, og udvalget er også gået ind for, at de varebiler, der allerede er i drift, skal have de nye nummerplader, idet man kun på denne måde kan få en effektiv ordning.

De frister, der er foreslået i forslaget § 3, er indføjet efter kommissionsbehandlingen efter forhandlinger mellem justitsministeriet og finansministeriet. Det samme gælder bestemmelsen i § 3, stk. 3, om betalingen for de nye nummerplader.

Bestemmelsen i § 4, hvorefter tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes ved kongelig anordning, er ønsket af justitsministeriet, idet der må gives ministeriet og politiet en frist til at forberede den praktiske gennemførelse af de foreslåede bestemmelser.

Da det er meget påkrævet at få de foreslåede ændringer gennemført, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Første næstformand (Arnth Jensen): Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede minister for byggeri og boligvæsen, for at han kan fremsætte det for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Ministeren for byggeri og boligvæsen (Kjærbo): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i byggestattelovgivningen m. m.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har tre hovedsynspunkter været afgørende. For det første at forebygge, at boligbyggeriet hemes under det høje omkostningsniveau. Under denne synsvinkel må ses lovforslagets

bestemmelser om lempede regler for kommunernes garantier for boligbyggeriet og forhøjelse af lånegrænsen. Det andet hovedsynspunkt har været at imødegå de høje huslejer, der har været en følge af det stigende byggeomkostningsniveau. Under denne synsvinkel må ses de ændrede regler om huslejetilskud til familier med børn i det nye, dyre byggeri og forøgede lempelser for statslånene. Disse regler imødekommer iøvrigt også indirekte det førstnævnte synspunkt, at undgå, at byggeriet hemmes af de høje byggeomkostninger. Det tredje hovedsynspunkt har overvejende været et socialt, boligpolitisk synspunkt. Under denne synsvinkel må ses reglerne om huslejetilskud til alders- og invaliderentemodtagere samt modtagere af kronisk sygehjælp. Disse regler betyder dels en social landvinding, og dels vil de forhåbentlig medføre en bedre udnyttelse af den eksisterende boligmasse, hvad jeg senere skal komme tilbage til.

Udover disse hovedemner tilsigter lovforslaget at give forbedrede regler på enkelte andre områder, hvor der har vist sig trang dertil. Også dette skal jeg komme tilbage til senere.

Forinden jeg går over til at omtale lovforslagets indhold, skal jeg gøre nogle få bemærkninger om byggeomkostningerne og bestemmelserne, der tilsigter at afbøde deres virkninger.

Grundlaget for den gældende byggestøtte-lov af 1946 er som bekendt den betænkning, som i 1945 blev afgivet af indenrigsministeriets byggeudvalg af 11. september 1941, i hvilket alle de gamle politiske partier var repræsenteret. Betænkningen er afgivet enstemmigt, og loven af 1946 blev ligeledes vedtaget enstemmigt af rigsdagen. Udvalget anførte i sin betænkning, at det gik ud fra det synspunkt, som blev fastlagt ved krigens udbrud, at det gennem nedsættelsen af renter og afdragsydelse for statslånet og gennem skattefritagelse skulle kunne muliggøres at holde lejen i nyopførte bygninger nede omkring lejeniveauet før krigen. I overensstemmelse med dette synspunkt er der i loven af 1946 givet hjemmel til betydelige rente- og afdragslempelser for indtil 20 år for såvel det sociale som det forretningsmæssige byggeri. Endvidere opretholder loven den tidligere gennemførte fritagelse for bygningsskatter for nybyggeriet.

Til trods for disse bestræbelser for at holde huslejeniveauet nede har det i de senere år været ganske umuligt at holde førkrigstidens huslejeniveau. Under krigen lykkedes det nogenlunde, idet stigningen i byggeomkostningsniveauet, trods alt var forholdsvist